

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

2ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 20^η Απριλίου 2022 με την εξής σύνθεση: Αικατερίνη Ζερβού- Πρόεδρος, Χρυσάνθη Ζαράρη - Εισηγήτρια και Χρήστο Σώκο, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 08.10.2021 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΑΕΠΠ 1907/11.10.2021 Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» με διακριτικό τίτλο «...», (εφεξής προσφεύγων), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, σε συμμόρφωση με την με αρ. 123/2022 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (αριθμ. πρωτ. ΕΙΣ 2339/01.04.2022).

Κατά της ... (εφεξής αναθέτουσα αρχή) όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Με την υπό εξέταση προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων αιτείται να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας αρχής με αρ. 639/4/24-09-2021 (Θέμα 4 ο) καθ' ό μέρος αποφασίστηκε κατόπιν έγκρισης των Πρακτικών της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού η απόρριψη της προσφοράς του από τη διαγωνιστική διαδικασία.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει καταβληθεί και δεσμευθεί το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό 431399561951 1207 0050 ποσού € 4.225,00 σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α' 147) και 5 του Π.Δ. 39/2017 (ΦΕΚ Α' 64).

2. Επειδή, με την με αρ. ... Διακήρυξη η αναθέτουσα αρχή προκήρυξε Διεθνή, Ανοικτό, Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό με αντικείμενο τη φύλαξη του συνόλου των εγκαταστάσεων της ... με κριτήριο ανάθεσης την πλέον

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά βάσει τιμής. Η σύμβαση προϋπολογισμού 845.000,00€ πλέον ΦΠΑ για δύο έτη, αφορά στη φύλαξη της και υποδιαιρείται στα κάτωθι Τμήματα: Τμήμα 1: Φύλαξη των πυλών της Περιπολία στους χώρους της, υποστήριξη, Επίβλεψη της έκδοσης τιμολογίων παροχής υπηρεσιών στα ταμεία των πυλών της Τμήμα 2: Υπεύθυνος Ελέγχου εγκαταστάσεων. Προσφορές υποβάλλονται επί ποινή αποκλεισμού για όλα τα τμήματα.

3. Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου περίληψη της διακήρυξης απεστάλη προς δημοσίευση στο Συμπλήρωμα της Επίσης Εφημερίδας της "Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 28.05.2021 (βλ. αρ. 1.5 της διακήρυξης), η διακήρυξη δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ (ΑΔΑΜ ...) καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ όπου έλαβε αύξοντα αριθμό ΕΣΗΔΗΣ ...

4. Επειδή, ο διαγωνισμός που προκήρυξε η αναθέτουσα αρχή ως εκ του αντικειμένου του, της προϋπολογισθείσας αξίας και του χρόνου εκκίνησης της διαδικασίας, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του ν 4412/2016, σύμφωνα με το άρθρο 345 του ν. 4412/2016.

5. Επειδή, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα καθόσον κατατέθηκε στις 08.10.2021 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, ημέρα Δευτέρα, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ 39/2017 και γ) είναι νομίμως υπογεγραμμένη σύμφωνα με τις διατάξεις του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016 και του ΠΔ 39/2017.

6. Επειδή, με την με αρ. 706/2022 Πράξη του Προέδρου του 2^{ου} Κλιμακίου, ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής σε συνέχεια κοινοποίησης στην Αρχή της με αρ. 123/2022 Απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (αριθμ. πρωτ. ΕΙΣ 2339/01.04.2022) κατόπιν σιωπηρής απόρριψης της προσφυγής.

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

7. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή προέβη, στις 11.10.2021 σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο και απέστειλε στην ΑΕΠΠ στις 27.10.2021 τις απόψεις της τις οποίες κοινοποίησε αυθημερόν στους ενδιαφερομένους.

8. Επειδή, με έννομο συμφέρον, ο προσφεύγων στρέφεται κατά της προσβαλλόμενης κατά το μέρος αυτής με το οποίο απορρίφθηκε, μη νομίμως κατά τους ισχυρισμούς του, η προσφορά του, επιδιώκοντας ευλόγως να του ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση.

9. Επειδή, σε συνέχεια και υπό την επιφύλαξη των ανωτέρω, η ως άνω προσφυγή νομίμως και παραδεκτώς εισάγεται ενώπιον του 2^{ου} Κλιμακίου της ΑΕΠΠ, σύμφωνα με τις διατάξεις του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016 και του Π.Δ/τος 39/2017. Σημειώνεται ότι η Εισηγήτρια, δια της Προέδρου του Κλιμακίου αιτήθηκε στις 11.04.2022 (ημέρα Δευτέρα) τη χορήγηση Επιστημονικής Συνδρομής ειδικότητας Οικονομολόγου, ως προς τον υπολογισμό του νόμιμου εργατικού κόστους επί τη βάση των προβαλλόμενων ισχυρισμών με ταχθείσα ημερομηνία παράδοσης 15.04.2022 (ημέρα Παρασκευή ώρα 15:00). Η δε μέρα λήψης της Δικαστικής Απόφασης από την ΑΕΠΠ ήταν η Παρασκευή 01.04.2022 και σύμφωνα με το αρ. 372 όπως ισχύει η προθεσμία Συμμόρφωσης είναι 20ημερη.

10. Επειδή, με την προσβαλλόμενη αποφασίσθηκε ομόφωνα η έγκριση των επισυναπτόμενων Πρακτικών της Επιτροπής διενέργειας του Διαγωνισμού για την υπηρεσία «Φύλαξη των πυλών της ... - Περιπολία στους χώρους της – Υποστήριξη –Επίβλεψη της έκδοσης τιμολογίων παροχής υπηρεσιών στα ταμεία των πυλών της ...», ήτοι: α) το από 06.07.2021 πρακτικό της Επιτροπής σχετικά με τους φακέλους συμμετοχής – τεχνική προσφορά, σύμφωνα με το οποίο όλοι οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς προκρίνονται στην επόμενη φάση, β) το από 09.09.2021 πρακτικό της Επιτροπής σχετικά με την αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών και την απόρριψη όλων των συμμετεχουσών οικονομικών φορέων για τους λόγους αναφέρονται αναλυτικά σε αυτό, γ) την κήρυξη του διαγωνισμού ως άγονο και

κατά συνέπεια την ματαίωση του, σύμφωνα με το άρθρο 106 του Ν.4412/2016.

11.Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι: 1ος λόγος προσφυγής- Ο υπολογισμός του εργατικού κόστους από την εταιρία μας είναι απολύτως νόμιμος-Στον καθαρό μηνιαίο μισθό ποσού ύψους 800 ευρώ έχει ήδη υπολογιστεί η παρακράτηση-«Φόρος Μισθωτών Υπηρεσιών». (Α). Σύμφωνα με το άρθρο 19 Ν 4172/2013 «Αντικείμενο του φόρου εισοδήματος των φυσικών προσώπων» προβλέπεται ότι: «Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων» είναι ο φόρος που επιβάλλεται ετησίως στο εισόδημα που αποκτούν τα φυσικά πρόσωπα.» Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 60 Ν 4172/2013 «Φορολογικός συντελεστής» προβλέπεται ότι: «1. Το μηνιαίο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις, συμπεριλαμβανομένων των παροχών σε είδος «των ημερομισθίων» και των εφάπαξ παροχών, υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με βάση την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 15 και του άρθρου 16 μετά από προηγούμενη αναγωγή του σε ετήσιο.». Εν όψει των ανωτέρω διατάξεων του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όλοι οι εργοδότες που απασχολούν έμμισθους ή ημερομισθίους εργαζόμενους, είναι υποχρεωμένοι από το νόμο να παρακρατούν από τον μισθό τους τον αντίστοιχο φόρο μισθωτών υπηρεσιών και να τον αποδίδουν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Ο τρόπος της παρακράτησης του φόρου μισθωτών υπηρεσιών (Φ.Μ.Υ.) που βαρύνει τους εργαζόμενους, ορίζεται από τις διατάξεις του Ν.4172/2013. Ο παρακρατούμενος κατά τα ανωτέρω φόρος αποδίδεται στο Δημόσιο από τους εργοδότες μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία καταβολής του υποκείμενου σε παρακράτηση εισοδήματος, με τις προσωρινές δηλώσεις του άρθρου 60 του Ν.4172/2013. Συνεπώς, ο «Φόρος Μισθωτών Υπηρεσιών» είναι ο φόρος που ο κάθε Έλληνας πολίτης, έμμισθος ή ημερομισθίος εργαζόμενος, οφείλει να καταβάλει στο κράτος από το ετήσιο εισόδημα του. Τμήμα δε του εν λόγω φόρου, που προδήλως βαραίνει τον εργαζόμενο και επιστρέφεται με την εκκαθάριση της δήλωσης ανά έτος, παρακρατείται από τον εργοδότη και αποδίδεται από αυτόν στο Δημόσιο. Επομένως, πρόκειται για «παρακράτηση» του φόρου από τον εργοδότη, που συμπεριλαμβάνεται στην έννοια του «καθαρού» μισθού και δεν πρέπει να

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

υπολογίζεται επιπροσθέτως αυτού! Ειδικότερα, ο μικτός μισθός του εργαζομένου περιλαμβάνει τις αποδοχές σε χρήμα που καταβάλλονται στον εργαζόμενο, ως αντάλλαγμα για την παρεχόμενη εργασία του, μετά από συμφωνία με τον εργοδότη. Ο Καθαρός μισθός είναι ο μικτός μισθός μετά την αφαίρεση των ασφαλιστικών εισφορών του εργαζομένου. Συνεπώς, στον καθαρό μισθό περιλαμβάνεται και η παρακράτηση φόρου-Φόρος μισθωτών υπηρεσιών του εργαζομένου. Έτσι, στο παράδειγμα που εδώ μας αφορά, στο ποσό των 800 ευρώ που ορίζεται ως ο «καθαρός μισθός» του επόπτη περιλαμβάνεται ήδη ο Φ.Μ.Υ., και δεν πρέπει αυτός να υπολογίζεται επιπροσθέτως. Διακριτός από τον καθαρό, είναι ο πληρωτέος μισθός, που συνιστά το ποσό που πράγματι καταβάλλεται εν τέλει στον εργαζόμενο, δηλαδή είναι ο καθαρός μισθός μετά την παρακράτηση του Φ.Μ.Υ. (Β). Εν προκειμένω, στη Διακήρυξη του διαγωνισμού, στο άρθρο 2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών ορίζεται ότι: «Επίσης, πρέπει οι συμμετέχοντες να λάβουν υπόψη ότι ο υπεύθυνος ελέγχου εγκαταστάσεων της (Τμήμα 2 του ανωτέρου πίνακα), θα απασχολείται 8 ώρες ημερησίως από Δευτέρα έως Παρασκευή, με καθαρό μηνιαίο μισθό 800,00€». Ομοίως και στο Παράρτημα Ι της Διακήρυξης (σελ.57) προβλέπεται: «Επισημαίνεται ότι ο υπεύθυνος ελέγχου εγκαταστάσεων της, θα απασχολείται 8 ώρες ημερησίως από Δευτέρα έως Παρασκευή, με καθαρό μηνιαίο μισθό 800,00€ .» Με τις ανωτέρω διατάξεις της Διακήρυξης, που αποτελεί το ειδικό κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, προσδιορίστηκε ο «καθαρός μισθός» του επόπτη στο ποσό των 800,00€. Εν όψει δε της έννοιας του «Φόρου Μισθωτών Υπηρεσιών» (που συνιστά παρακράτηση φόρου που βαρύνει τον εργαζόμενο) και της σαφούς διάκρισης του «καθαρού μισθού» από τον «πληρωτέο μισθό», είναι σαφές ότι στο καθαρό ποσό των 800,00€ περιλαμβάνεται ο φόρος, διότι άλλωστε ο φόρος επιστρέφεται με την εκκαθάριση της δήλωσης ανά έτος και βαρύνει σε κάθε περίπτωση τον εργαζόμενο. Με απλές λέξεις: Σε έναν εργαζόμενο με «καθαρό» μηνιαίο μισθό 800,00 €, ο εργοδότης οφείλει καταρχήν να καταβάλλει το ποσό των 800,00 € μηνιαίως. Ωστόσο, βάσει του άρθρου 60 Ν. 4172/2013, ο εργοδότης οφείλει να παρακρατά από τον μισθό του υπαλλήλου

φόρο με βάση την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 15 και του άρθρου 16 μετά από προηγούμενη αναγωγή του σε ετήσιο (Φόρος Μισθωτών Υπηρεσιών). Συνεπώς, ο εργοδότης δεν καταβάλλει στον εργαζόμενο ολόκληρο τον καθαρό μηνιαίο μισθό (εν προκειμένω 800,00 €), αλλά το ποσό που προκύπτει μετά την αφαίρεση του παρακρατούμενου Φ.Μ.Υ. (πληρωτέος μισθός). Με βάση τα παραπάνω, και ιδίως την ορθή έννοια του «καθαρού μισθού», σύμφωνα με τους κανόνες της Λογιστικής, στον καθαρό μισθό περιλαμβάνεται ο Φ.Μ.Υ. και δεν χρειάζεται να υπολογιστεί επιπροσθέτως. (παρατίθεται πίνακας σελ. 7 της προσφυγής) Αντίθετα, η αναθέτουσα αρχή, συγχέοντας εσφαλμένα την έννοια του «καθαρού μισθού» με τη διαφορετική έννοια του «πληρωτέου μισθού», υπολόγισε το κόστος του υπεύθυνου ελέγχου εγκαταστάσεων ως εξής: Μικτές αποδοχές: 972,80 Κρατήσεις εργαζομένου: 137,37 Φ.Μ.Υ.: 35,44 Πληρωτέο: 800,00 ευρώ. Ο εν λόγω υπολογισμός είναι προδήλως εσφαλμένος, διότι βασίζεται στην αυθαίρετη βάση ότι στον υπεύθυνο ελέγχου εγκαταστάσεων θα καταβάλλεται πληρωτέος μισθός 800,00 ευρώ, ενώ στην πραγματικότητα, με βάση τη Διακήρυξη, το ποσό των 800,00 ευρώ αντιστοιχεί στον «καθαρό μισθό» του εργαζομένου, και άρα περιλαμβάνεται σε αυτό ήδη η παρακράτηση Φ.Μ.Υ. και δεν υπολογίζεται επιπροσθέτως, όπως εσφαλμένα έπραξε η αναθέτουσα αρχή. Στη συνέχεια, ο προσφεύγων προβάλλει ισχυρισμούς περί ασάφειας των όρων της διακήρυξης και πάγια νομολογία προς αντιμετώπιση του ζητήματος της ασάφειας και ισχυρίζεται ότι «Εν όψει δηλαδή της υποχρέωσης σαφήνειας των όρων της Διακήρυξης, όφειλε η αναθέτουσα να διευκρινίσει ότι ο Φ.Μ.Υ. έπρεπε να υπολογιστεί επιπροσθέτως του ποσού των 800,00, το οποίο ουδόλως έπραξε. Έτσι, η ασάφεια/αμφισημία του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού όσον αφορά την έννοια του καθαρού μισθού σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να ερμηνευθεί σε βάρος της καλόπιστης εταιρίας μας που διαμόρφωσε την προσφορά της λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του Ν. 4172/2013 και τους κανόνες της Λογιστικής. Έτσι, δεν είναι νόμιμη η απόρριψη της προσφοράς μας για λόγο που δεν προκύπτει από τα αρχικά έγγραφα του διαγωνισμού, αλλά ετέθη το πρώτον με το αρ. πρωτ. 2400/16-8-2021 έγγραφο. Σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται και πάλι ότι ο Φ.Μ.Υ.

βαρύνει τον εργαζόμενο και όχι τον εργοδότη που απλώς τον παρακρατά και τον αποδίδει στο Δημόσιο» αλλά και ότι «Σε κάθε περίπτωση, πάντως, εσφαλμένα απορρίφθηκε η προσφορά της εταιρίας μας λόγω του υποτιθέμενου εσφαλμένου υπολογισμού του κόστους μισθοδοσίας του επόπτη, χωρίς να προκύπτει ότι το εργατικό κόστος που υπολόγισε υπολείπεται του ελάχιστου νόμιμου κόστους για την κάλυψη των απαιτήσεων της προκείμενης σύμβασης».

2ος λόγος προσφυγής: Το εργατικό κόστος υπολογίστηκε από την εταιρία μας απολύτως νόμιμα, σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης και τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας- Με εσφαλμένη και πλημμελή αιτιολογία με την προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής κρίθηκε το αντίθετο. Στην προκειμένη περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή υπέλαβε ότι το εργατικό κόστος που υπολόγισε η εταιρία μας δεν είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και τους όρους της Διακήρυξης, με την ακόλουθη αιτιολογία: «Στο από 15-7-2021 έγγραφο του ως άνω συμμετέχοντα αναφέρονται: 1) Στην σελ. 2 «Έτσι έχουμε Μηνιαίο Κόστος Άνευ Εργοδοτικών Εισφορών 827,73 € επί τον Αριθμό Ισοδυνάμων Ατόμων Πλήρους Απασχ. (909/40) 22,725 επί Μήνες 24 που είναι η σύμβαση μας δίδει το Εργατικό Κόστος Χωρίς Προσαυξήσεις Τμήμα 1 = 451.446,34 €».2) Στην σελ. 1 κάθε ένας ισοδύναμος εργαζόμενος (εκ των 22,725) δίνει 166,67 ώρες το μήνα. Επιπροσθέτως, ο ως άνω συμμετέχων στους υπολογισμούς του έχει κάνει τα κάτωθι λάθη: 1) Έχει λάβει ως βάση υπολογισμού για τις αναγκαίες ώρες του έργου, όχι τις ώρες της Προκήρυξης (για τους φύλακες) που είναι 94.724 αλλά έχει κάνει τους εξής υπολογισμούς, Εβδομαδιαίες ώρες κάλυψης βάση προκήρυξης 909 ώρες. Βάση αυτών των ωρών, υπολογίστηκε το αναγκαίο προσωπικό (909/40 = 22,725 άτομα). Ο κάθε εργαζόμενος (βάση της οικονομικής τους προσφοράς) παρέχει 166,67 μηνιαίες ώρες, οπότε οι συνολικές ώρες για τους φύλακες, βάση της οικονομικής τους προσφοράς είναι: 22,725 άτομα *166,67 μηνιαίες ώρες/εργαζόμενο *24 μήνες διάρκεια έργου =90.900,48 ώρες. Οι συνολικές ώρες του έργου επί το ωρομίσθιο μας δίνουν μικτές αποδοχές 451.446,36 ευρώ ήτοι 90.900,48 συνολικές ώρες έργου *4.966 ωρομίσθιο=451.446,34 ευρώ. Ενώ το μηνιαίο κόστος ενός

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

εργαζομένου και κατ' επέκταση το ωρομίσθιο είναι σωστά, οι υπολογισμοί που ακολουθήθηκαν για να φτάσουν στο μισθοδοτικό κόστος (μικτές αποδοχές) είναι λάθος. Το λάθος τους εντοπίζεται στο ότι αν δεχτούμε τον ισχυρισμό τους ότι ένας εργαζόμενος δίνει 166,67 ώρες μηνιαίως, η δε διάρκεια του έργου είναι 24 μήνες, τότε οι εργαζόμενοι που θα χρειάζονταν για να καλύψουν τις 94.724 ώρες θα ήταν 23,68 φύλακες. Δηλαδή $\Sigma \text{YN } \Omega \text{PE}\Sigma \text{ EP}\Gamma \text{OY} = \text{EP}\Gamma \text{AZ} * \text{M}\Delta \Omega * \text{M}\text{H}\text{N}\text{E}\Sigma$ $94.724 = \text{EP}\Gamma \text{AZ} * 166,67 * 24$ $\text{EP}\Gamma \text{AZ} = 94.724 / (166,67 * 24) = 23,68$ φύλακες $* \text{M}\Delta \Omega =$ μηνιαίες διαθέσιμες ώρες ενός εργαζομένου Παρατίθεται συγκριτικός πίνακας:

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΒΑΣΗ ΜΗΝΩΝ ... (..)

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΒΑΣΗ ΜΗΝΩΝ ... (...)

N. Εργαζόμενοι οικονομικής προσφοράς ... 22,725

O. Εργαζόμενοι οικονομικής προσφοράς ... 23,68

N. Μηνιαίες διαθέσιμες ώρες ενός εργαζομένου 166,67

O. Μηνιαίες διαθέσιμες ώρες ενός εργαζομένου 166,67

N. Διάρκεια έργου εκφρασμένο σε μήνες 24,00

O. Διάρκεια έργου εκφρασμένο σε μήνες 24

N. Συνολικές ώρες έργου 90.900,48

O. Συνολικές ώρες έργου 94.724 *

N. Ωριαίο κόστος (χωρίς εργοδ εισφορές) 4,966 €

O. Ωριαίο κόστος (χωρίς εργοδ εισφορές) 4,966 €

N. Συνολικό Κόστος Έργου 451.446,34 €

O. Συνολικό Κόστος Έργου 470.435,36 €

*τα ποσά είναι στρογγυλοποιημένα Αφού ο ως άνω συμμετέχων προσδιόρισε το σύνολο των αναγκαίων φυλάκων βάση των εβδομαδιαίων ωρών, θα έπρεπε να υπολογίσει το συνολικό κόστος, όχι βάση του αριθμού των μηνών (24 μήνες) αλλά βάση των συνολικών εβδομάδων. Αν ακολουθούσαν τον προσδιορισμό του κόστους βάση των εβδομάδων και βάση του δικού τους ορθού υπολογισμού του ωριαίου κόστους, τα δεδομένα θα είχαν ως εξής

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΒΑΣΗ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ

Εργαζόμενοι οικονομικής προσφοράς ... 22,725

Εβδομαδιαίες διαθέσιμες ώρες ενός εργαζομένου 40,00

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

Διάρκεια έργου εκφρασμένο σε εβδομάδες 104,21

Συνολικές ώρες έργου 94.724,00

Ωριαίο κόστος (χωρίς εργοδ εισφορές) 4,966 €

Συνολικό Κόστος Έργου 470.435,36 €

Συνοψίζοντας ο ως άνω συμμετέχων υπολογίζοντας τους αναγκαίους εργαζομένους βάση των εβδομαδιαίων ωρών ($909/40=22,725$) θα έπρεπε να υπολογίσει το κόστος βάση των συνολικών εβδομάδων διάρκειας του έργου (και όχι βάση των 24 μηνών). Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η προσφορά τους να είναι κατά 18.989,02 ευρώ ($470.435,36-451.446,34$) κάτω του επιτρεπτά ελάχιστου μισθοδοτικού κόστους των 94.724 συνολικών ωρών. Ακολουθεί επαλήθευση κόστους: 94.724 ώρες του έργου βάση της προκήρυξης $*4,966$ ωρομίσθιο= $470.399,38$ ευρώ (οι μικροδιαφορές οφείλονται στις στρογγυλοποιήσεις). Το 4.966 ωρομίσθιο, προκύπτει από την οικονομική προσφορά της

Ως εκ τούτου οι συνολικές ώρες που υπολόγισαν είναι κάτω των συνολικών ωρών της προκήρυξης.

Συνεπώς δεν τηρούνται οι όροι της προκήρυξης του διαγωνισμού και η επιτροπή εισηγείται την απόρριψη της οικονομικής προσφοράς του ως άνω συμμετέχοντα.».

Η παραπάνω αιτιολογία με την οποία κρίθηκε ότι το εργατικό κόστος της προσφοράς μας δεν είναι νόμιμο είναι πλημμελής, διότι βασίζεται σε μια σειρά από σφάλματα:

1ον: Εσφαλμένα και κατά πλάνη περί τα πράγματα η αναθέτουσα αρχή υπέλαβε ότι η εταιρία μας υπολόγισε το εργατικό κόστος με βάση το ωρομίσθιο, διότι στην πραγματικότητα η βάση των υπολογισμών μας ήταν ο μηνιαίος μισθός των εργαζομένων. Συνεπώς, όλοι οι υπολογισμοί της αναθέτουσας στηρίζονται σε εσφαλμένη βάση. Ειδικότερα: (α) Σύμφωνα τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3514/1928, ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το από 8/13.12.1928 π.δ., όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του ν. 4558/1930 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 2655/1953, «ιδιωτικός υπάλληλος κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου θεωρείται παν πρόσωπο κατά κύριον επάγγελμα ασχολούμενον επ' αντιμισθία,

ανεξαρτήτως τρόπου πληρωμής, εις υπηρεσίαν ιδιωτικού καταστήματος, γραφείου ή εν γένει επιχειρήσεως ή οιασδήποτε εργασίας και παρέχον εργασίαν αποκλειστικής ή κατά κύριον χαρακτήρα μη σωματικής. Δεν θεωρούνται ιδιωτικοί υπάλληλοι οι υπηρέται πάσης κατηγορίας, καθώς και παν εν γένει πρόσωπον, το οποίον χρησιμοποιείται εν τη παραγωγή αμέσως ως βιομηχανικός, βιοτεχνικός, μεταλλευτικός ή γεωργικός εργάτης ή ως βοηθός ή μαθητευόμενος των εν λόγω κατηγοριών ή παρέχει υπηρετικές εν γένει υπηρεσίας». Σύμφωνα με παγία νομολογία, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, η διάκριση του μισθωτού ως εργάτη ή υπαλλήλου εξαρτάται από το είδος, την φύση και την μορφή της παρεχόμενης εργασίας, δηλαδή, από στοιχεία καθαρώς αντικειμενικά τα οποία συγκροτούν το ουσιαστικό κριτήριο διάκρισης, και όχι από τον περιεχόμενο στη σύμβαση χαρακτηρισμό αυτού ή τον τρόπο της αμοιβής του. Εργασία δε εργάτη θεωρείται εκείνη που προέρχεται αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο από την καταβολή σωματικής ενέργειας, εργάτης δε είναι εκείνος του οποίου η εργασία συνίσταται, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, στη χρησιμοποίηση των σωματικών του δυνάμεων. Ενώ όταν η εργασία είναι προϊόν πνευματικής καταβολής, τότε και εφόσον ο εργαζόμενος έχει την κατάρτιση και εμπειρία θεωρητική μόρφωση και κατάρτιση για την εκτέλεση της συγκεκριμένης εργασίας που απαιτείται γι' αυτήν και την εκτελεί με υπευθυνότητα και αναλαμβάνει πρωτοβουλίες με ανάληψη ευθύνης κατά την εκτέλεσή της, θεωρείται εργασία υπαλλήλου και εκείνοι που την ασκούν ανήκουν στην κατηγορία των ιδιωτικών υπαλλήλων. Έτσι, για τον χαρακτηρισμό προσώπου ως υπαλλήλου, απαιτείται και εξειδικευμένη εμπειρία, θεωρητική μόρφωση και ιδίως η ανάπτυξη πρωτοβουλίας και ανάληψη ευθύνης κατά την εκτέλεση της εργασίας, διότι μόνο όταν συντρέχουν αυτά τα στοιχεία κατά την εκτέλεση της εργασίας το πνευματικό στοιχείο υπερτερεί του σωματικού (ΑΠ 596/1996 ΕΕργΔ 1996, σελ. 919, ΜΠρΠατρ 915/2000 ΕΕργΔ 2001, σελ. 114, ΕφΘεσ/νίκης 1577/2003 ΑΡΜ 2003, σελ. 1141, ΑΠ 1437/2004, ΑΠ 637/2005, ΜΠρΘεσ/νικης 15289/2007 ΕΕργΔ 2008, σελ. 781, ΜΠρΣαμ 262/2008 και εκεί αναφερόμενη νομολογία, ΑΠ 90/2009 ΔΕΕ 2009, σελ. 1391, ΑΠ 1405/2014, 90/2009, ΕφΘεσ/νικης 1512/2015 ΑΡΜ 2015, σελ. 2113, ΕιρΝ.Ιωνίας 303/2015, ΔΕΕ

2016 σελ. 1121, ΑΠ 1266/2017). Με βάση τα ρητώς οριζόμενα στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας 2018-2020 και την Υπουργική Απόφαση 4241/127/30-01-2019 (ΦΕΚ Β 173-30.01.2019), οι εργαζόμενοι ως φύλακες αμείβονται με μηνιαίο μισθό, ως υπάλληλοι, ασκούντες πνευματική εργασία, και ΟΧΙ ως εργατοτεχνίτες. Ο ελάχιστος νόμιμος μισθός ενός υπαλλήλου – φύλακα ανέρχεται στο ποσό των 650,00 € μηνιαίως (4241/127/2019 απόφαση της Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «περί καθορισμού κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες της χώρας» (ΦΕΚ Β' 173)). Έτσι, ενδεικτικά με την απόφαση ΑΕΠΠ 1014/2021 έγιναν δεκτά τα εξής: «44.Επειδή, από την επισκόπηση του φακέλου της υπόθεσης προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα έχει υπολογίσει το εργατικό κόστος λαμβάνοντας ως σταθερή βάση το ύψος μηνιαίων αποδοχών, ήτοι υπολογίζει το εργατικό κόστος όχι με αναγωγή στο ωρομίσθιο αλλά επί τη βάση καθεστώτος πλήρους μηνιαίας απασχόλησης του κάθε εργαζόμενου. Περαιτέρω, ο τρόπος υπολογισμού του ελάχιστου εργατικού κόστους τον οποίο εφάρμοσε η προσφεύγουσα βασίζεται στο καθοριζόμενο από την υπ' αριθμ. οικ. 4241/127/30.1.2019 απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Τα ανωτέρω είναι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά»/Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών της διακήρυξης, ενώ, ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δηλ. θα έπρεπε ως βάση υπολογισμού να ληφθεί το ωρομίσθιο δεν τεκμηριώνεται, ούτε βρίσκει έρεισμα στις κείμενες διατάξεις και στους όρους της διακήρυξης (πρβλ.ΑΕΠΠ 915/2020, ΔΕφΘεσ 78/2020). Συνεπώς οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας και οι υπολογισμοί στους οποίους προβαίνει ερείδονται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι η αναγωγή του υπολογισμού του κόστους προσφοράς πρέπει να γίνεται σε ωρομίσθιο [τελικό κόστος ανά ώρα]. Συνεπώς και ο δεύτερος λόγος της προσφυγής πρέπει ν' απορριφθεί.». (βλ. ομοίως απόφαση ΑΕΠΠ 95/2019). Επομένως, είναι απολύτως σαφές από τις κείμενες νομοθετικές διατάξεις ότι το εργατικό κόστος για τους φύλακες υπολογίζεται νομίμως σε μηνιαία (και όχι ημερήσια ή ωριαία) βάση, δηλ. με βάση μηνιαίο μισθό 650 ευρώ, όπως

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

ακριβώς το υπολόγισε και η δική μας εταιρία. Έτσι, και η εταιρία μας υπολόγισε το εργατικό κόστος για την αμοιβή των φυλάκων με βάση υπολογισμού τον μηνιαίο μισθό ποσού ύψους 650,00 ευρώ, όπως είχε δικαίωμα εκ του νόμου να κάνει, και συγκεκριμένα ως ακολούθως (βλ. και την ανάλυση της οικονομικής προσφοράς μας): Άλλωστε, ναι μεν στην οικονομική προσφορά μας αναφέρουμε τις μηνιαίες ώρες ασφάλισης και το εργατικό κόστος ώρας, τούτο όμως γίνεται αποκλειστικά και μόνο για λόγους πληρότητας και για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων. Είναι σαφές, πάντως, από την οικονομική προσφορά μας, και από τις διευκρινίσεις που υποβάλαμε, ότι η βάση των υπολογισμών μας ήταν ο μηνιαίος μισθός ποσού ύψους 650,00 ευρώ (το οποίο άλλωστε είναι απολύτως νόμιμο) και όχι το ωρομίσθιο. Κατά τούτο, η αναφορά μας στις μηνιαίες ώρες ασφάλισης των εργαζομένων καθόλου δεν επηρεάζει το τελικό εργατικό κόστος που υπολογίζουμε, διότι το τελευταίο δεν υπολογίστηκε από την εταιρία μας ανά ώρα, αλλά ανά μήνα. Συνεπώς, η αναθέτουσα αρχή με την προσβαλλόμενη απόφαση εσφαλμένα θεώρησε ως δεδομένο ότι η εταιρία μας υπολόγισε το συνολικό εργατικό κόστος με βάση το εργατικό κόστος ώρας και τις ώρες απασχόλησης των εργαζομένων. Εφόσον δε οι υπολογισμοί της και τα σφάλματα που αποδίδει στην εταιρία μας στηρίζονται σε εσφαλμένη βάση, είναι και οι ίδιοι προδήλως εσφαλμένοι. Σε κάθε περίπτωση, όπως εξηγήσαμε αβάσιμα ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή ότι το συνολικό κόστος έπρεπε να υπολογιστεί βάσει εβδομάδων και όχι βάσει μηνών. 2ον: Η εταιρία μας δεν αναφέρει στην οικονομική προσφορά της ότι καθένας από τους εργαζομένους της θα απασχολείται 166,67 ώρες μηνιαίως- Στην πραγματικότητα ο κάθε εργαζόμενός μας θα απασχολείται για 173,81 ώρες ανά μήνα. Η αναθέτουσα αρχή υπέλαβε ως δεδομένο ότι καθένας από τους συνολικά 22,725 εργαζομένους που θα απασχολεί η εταιρία μας θα εργάζεται για 166,67 ώρες μηνιαίως, το οποίο όμως δεν είναι αληθές. Πουθενά στην προσφορά της, η εταιρία μας δεν αναφέρει ότι καθένας εργαζόμενός της θα απασχολείται για 166,67 ώρες, ούτε έχει υπολογίσει το εργατικό κόστος (που άλλωστε υπολογίζεται σε μηνιαία βάση) με το συγκεκριμένο δεδομένο. Άλλωστε, ναι μεν σε κάποιο σημείο της ανάλυσης της οικονομικής προσφοράς μας, αναφέρουμε

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

ότι οι ώρες ασφάλισης ανά μήνα υπολογίζονται σε 166,67, πλην όμως η εν λόγω αναφορά δεν επηρέασε καθόλου τον εκ μέρους μας υπολογισμό του εργατικού κόστους, διότι όπως ήδη αναφέραμε αυτός έγινε σε μηνιαία και όχι σε ωριαία βάση. Στην πραγματικότητα δε οι μηνιαίες ώρες απασχόλησης καθενός από τους 22,725 εργαζομένους της εταιρίας μας είναι 173,81, διότι βάση της εργατικής νομοθεσίας ο υπάλληλος πλήρους απασχόλησης για να λάβει τον προβλεπόμενο βασικό μισθό θα πρέπει να εργασθεί 40 ώρες την εβδομάδα δηλαδή $40 * 4,345 = 173,81$ ώρες ανά μήνα και όχι 166,67!. 3ον: Είναι σαφές από την οικονομική προσφορά μας ότι υπολογίσαμε εργατική δαπάνη για το σύνολο των ωρών της Διακήρυξης (94.724 ώρες), και όχι μόνο για 90.900,47 ώρες, όπως αυθαίρετα υπέλαβε η αναθέτουσα αρχή. Η αρμόδια επιτροπή διαγωνισμού υπέπεσε στην πλάνη ότι ο κάθε εργαζόμενος παρέχει 166,67 μηνιαίες ώρες, με αποτέλεσμα να θεωρήσει ότι εμείς υπολογίσαμε λιγότερες ώρες ήτοι $22,725 * 166,67 * 24 = 90.900,48$. Εμείς όμως σε κανένα σημείο της προσφοράς μας δεν αναφέραμε αυτές τις ώρες. Αντίθετα, ρητά και κατηγορηματικά αναφέραμε ότι οι ώρες απασχόλησης βάσει της διακήρυξης είναι 94.724, για τις οποίες και υπολογίσαμε το εργατικό κόστος, σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα που παραθέσαμε και στην οικονομική προσφορά μας: Έτσι, είναι σαφές ότι η εταιρία μας έλαβε υπόψη ότι οι απαιτούμενες από τη Διακήρυξη ώρες απασχόλησης είναι 94.724. Αποδεικνύεται δε ότι μηνιαίως η εταιρία μας υπολογίζει 173,81 ώρες απασχόλησης ανά άτομο, ως εξής: $22,725 * 173,81 * 24 = 94.724$ (οι μικροδιαφορές οφείλονται στις στρογγυλοποιήσεις, εκτελώντας τους υπολογισμούς σε υπολογιστικό φύλλο excel με απεριόριστο αριθμό δεκαδικών, βγαίνει επακριβώς). Αν αντίθετα γινόταν δεκτός ο ισχυρισμός της αναθέτουσας αρχής ότι οι μηνιαίες ώρες απασχόλησης ανά εργαζόμενο είναι 166,67, θα έπρεπε ο εργαζόμενος να εργάζεται $166,67 / 4,345 = 38,36$ ώρες ανά εβδομάδα και όχι 40 ώρες!! Συνεπώς, εσφαλμένα, κατά παράβαση της εργατικής νομοθεσίας η αναθέτουσα αρχή υπέλαβε ότι οι μηνιαίες ώρες εργασίας ανά άτομο είναι 166,67. Το εν λόγω σφάλμα της δε έχει ως συνέπεια να θεωρεί εσφαλμένα ότι η εταιρία μας υπολόγισε εργατικό κόστος για λιγότερες από τις ώρες της διακήρυξης (94.724). 4ον: Ορθά η εταιρία μας υπολόγισε εργατικό κόστος για

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

22,725 και όχι για 23,68 εργαζομένους πλήρους απασχόλησης. Το σφάλμα της αναθέτουσας αρχής να θεωρεί ότι καθένας από τους εργαζομένους μας θα απασχολείται για 166,67 ώρες μηνιαίως έχει ως συνέπεια να υπολογίζει εσφαλμένα ότι η εταιρία μας έπρεπε να υπολογίσει εργατικό κόστος για 23,68 και όχι για 22,725 εργαζομένους, και συγκεκριμένα αναφέρει: $94.724/(166,67*24)=23,68$ εργαζόμενοι. Ο εν λόγω υπολογισμός είναι εσφαλμένος, διότι όπως ήδη εξηγήσαμε, καθένας από τους εργαζομένους μας θα απασχολείται για 173,81 ώρες μηνιαίως, και άρα: $94.724/(173,81*24)=22,725$ εργαζόμενοι (οι μικροδιαφορές οφείλονται στις στρογγυλοποιήσεις, εκτελώντας τους υπολογισμούς σε υπολογιστικό φύλλο excel με απεριόριστο αριθμό δεκαδικών, βγαίνει επακριβώς). Επομένως ορθά η εταιρία μας υπολογίζει εργατικό κόστος για 22,725 εργαζόμενους, και ο αντίθετος ισχυρισμός της αναθέτουσας οφείλεται στην πλάνη της ότι δήθεν οι μηνιαίες ώρες απασχόλησης κάθε εργαζομένου είναι 166,67. 5ον: Περαιτέρω, θέτουμε υπόψη Σας τα εξής: Στις από 15/7/2021 διευκρινίσεις μας επισημάναμε στην αρχή της σελίδας 1 ότι με τον τρέχοντα βασικό μισθό των 650,00€, στον οποίο βασίστηκαν οι υπολογισμοί μας, το κόστος της εργατοώρας ανέρχεται σε 3,90€ και αυτό προκύπτει διαιρώντας τον βασικό μισθό διά τις ώρες ασφάλισης ανά μήνα 166,667. Όταν στον βασικό μισθό προσθέσουμε τα ποσά των αποδοχών για την κάλυψη της αδείας αναψυχής, του δώρου Πάσχα, του δώρου Χριστουγέννων, του επιδόματος αδείας και των αντικαταστατών και το άθροισμα αυτό το διαιρέσουμε δια 166,667 θα μας δώσει το αποτέλεσμα του κόστους της εργατοώρας άνευ των εργοδοτικών εισφορών, το οποίο είναι 4,966€, όπως ήδη καταγράψαμε στην οικονομική προσφορά μας. Παραθέτουμε εκ νέου τον πίνακα. Συνεπώς, όπως τονίσαμε και στις διευκρινίσεις μας στις 15/7/2021 το ποσόν 4,966€ του κόστους της ώρας συμμετέχει στην συνάρτηση των υπολογισμών, μόνο για την εξαγωγή των ποσών ένεκα των προσαυξήσεων των ωρών σε εργασία κατά την νύκτα και την αργία και όχι στις αποδοχές του εργαζομένου που υπολογίζονται με τον βασικό μισθό (όπως έχει δικαίωμα η εταιρία μας να κάνει) και με 40 ώρες εργασίας την εβδομάδα. Συνοψίζοντας: Η κρίση της αναθέτουσας αρχής ότι η εταιρία μας δεν υπολόγισε νομίμως το εργατικό κόστος είναι εσφαλμένη, διότι

ερείδεται σε μια σειρά από σφάλματα και αυθαίρετες παραδοχές, ενώ δεν λαμβάνει υπόψη ούτε την ανάλυση της οικονομικής προσφοράς μας ούτε τις αναλυτικές διευκρινίσεις που παρείχαμε. Έτσι, η αναθέτουσα: α) θεωρεί εσφαλμένα ότι η εταιρία μας υπολόγισε το εργατικό κόστος σε ωριαία βάση, ενώ το υπολογίσαμε νομίμως σε μηνιαία βάση, β) θεωρεί εσφαλμένα ότι καθένας εργαζόμενος θα απασχολείται 166,67 ώρες μηνιαίως και βασίζει τους υπολογισμούς της σ' αυτή την εσφαλμένη παραδοχή, γ) κατά συνέπεια υπολογίζει εσφαλμένα τις υποτιθέμενες ώρες απασχόλησης που δήθεν υπολόγισε η εταιρία μας και τον αριθμό εργαζομένων που δήθεν αντιστοιχεί στην προσφορά μας. Κατά συνέπεια, με εσφαλμένη αιτιολογία η αναθέτουσα αρχή καταλήγει ότι το ποσό των 451.446,34€ που υπολογίσαμε ως εργατικό κόστος δεν είναι το σωστό και ότι το σωστό είναι 470.435,36€. Για όλους τους παραπάνω λόγους, η κρίση ότι η εταιρία μας δεν υπολόγισε νόμιμα το εργατικό κόστος στηρίζεται σε εσφαλμένη αιτιολογία και πρέπει να ακυρωθεί. Σε κάθε περίπτωση, η εταιρία μας υπολόγισε νομίμως το εργατικό κόστος, όπως προκύπτει από την ανάλυση της οικονομικής προσφοράς της και τις διευκρινίσεις που παρείχε στην αναθέτουσα, πλην όμως δεν λήφθηκαν υπόψη, και το περιεχόμενο τους πρέπει να συνεκτιμηθεί κατά την κρίση Σας.

12. Επειδή, η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι Α) 1ος Λόγος ακυρώσεως α) Με το υπ' αριθ. 2397/16.08.2021 έγγραφό μας ζητήσαμε διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα και την καλέσαμε να προσδιορίσει το κόστος του επόπτη μαζί με την επιβάρυνση του ΦΜΥ βάσει της προσφοράς της. β) Η προσφεύγουσα καταφεύγει στην διάκριση των εννοιών μεταξύ πληρωτέων και καθαρών αποδοχών εκ των υστέρων, προκειμένου να δημιουργήσει τεχνητώς σύγχυση ώστε να στηρίξει τον αβάσιμο ισχυρισμό της. Άλλωστε εάν πίστευε ότι, ο σχετικός όρος της Διακήρυξης ήταν αόριστος, μπορούσε να τον προσβάλλει μέσα στις νόμιμες προθεσμίες, πράγμα το οποίο δεν έκανε. Έτσι ο ισχυρισμός της σήμερα, περί δήθεν αοριστίας της Διακήρυξης, τυγχάνει νόμω αβάσιμος, προβάλλεται αλυσιτελώς και πιθανολογείται βάσιμα η απόρριψή του. Άλλωστε, ούτε κατά την παροχή των διευκρινίσεών της προέβαλε ζήτημα διάκρισης μεταξύ «καθαρών» και «πληρωτέων» αποδοχών, αλλά θεώρησε ότι, ο υπολογισμός της ήταν

σωστός. Τέλος όπως είναι φανερό από τον όρο 2.4.4. προβλέπεται επί ποινή αποκλεισμού ξεχωριστός υπολογισμός των κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, ανεξαρτήτως ποιόν βαρύνουν, διότι δεν γίνεται ουδεμία διάκριση στη Διακήρυξη, εάν αυτές βαρύνουν τον εργοδότη ή τον εργαζόμενο. Προφανώς δε ο ΦΜΥ αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, οπότε σύμφωνα με την Διακήρυξη έπρεπε να υπολογισθεί ξεχωριστά, η δε παράλειψη της προσφεύγουσας συνιστά νόμιμο λόγο αποκλεισμού της. Επομένως ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι μη νομίμως αποκλείσθηκε από τον διαγωνισμό τυγχάνει νόμω και ουσία αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

B) 2ος Λόγος ακυρώσεως Εσφαλμένως η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, οι εργαζόμενοι θα εργάζονται τον μήνα 173,81 ώρες, επικαλούμενη για τον υπολογισμό του τον τύπο $40 \times 4,345 = 173,81$ ώρες μηνιαίως. (βλ.σελ.. 17 της προσφυγής) Πράττει δε τούτο προκειμένου να δημιουργήσει σύγχυση ως προς τον ορθό τρόπο υπολογισμού των ωρών εργασίας που απαιτεί η διακήρυξη και προκειμένου να «εναρμονίσει» την προσφορά της προς αυτήν. Ο υπολογισμός αυτός όμως αφορά τους εργαζομένους με ημερομίσθιο. Αντιθέτως ο ορθός τρόπος υπολογισμού για υπαλλήλους αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό, όπως απαιτεί η Διακήρυξη, θα έπρεπε να γίνει με τον τύπο $40 \times 4,166 = 166,67$ ώρες μηνιαίως. Το 4,166 προκύπτει από την διαίρεση $25/6$ (δηλαδή 25 ένσημα τον μήνα που δικαιούται ο υπάλληλος δια έξι ημέρες την εβδομάδα. Εάν λοιπόν η προσφεύγουσα υιοθετούσε τον ορθό τρόπο υπολογισμού των απαιτούμενων ωρών παροχής των υπηρεσιών της, θα υπολείπονταν των ελαχίστων ωρών που απαιτεί η Διακήρυξη. Όμως κατά τον εσφαλμένο υπολογισμό της προσφεύγουσας το 4,33 προκύπτει από την διαίρεση $26/6$, διότι ο αμειβόμενος με ημερομίσθιο μεσοσταθμικά δικαιούται 26 ασφαλιστικά ημερομίσθια τον μήνα. Δηλαδή η προσφεύγουσα αυξάνει τεχνητώς τις μηνιαίες ώρες παροχής της υπηρεσίας, καθώς κάνει υπολογισμό για αμειβόμενο με ημερομίσθιο, αντί του ορθού και ζητούμενου από την Διακήρυξη αμειβόμενου με μηνιαίο μισθό. Άρα, είτε ως μισθός είτε ως ωρομίσθιο (που δεν παίζει ρόλο άλλωστε), η προσφεύγουσα δεν μπορεί να καλύψει τις απαιτούμενες από την Διακήρυξη ώρες με βάση τα δεδομένα της προσφοράς της (αφού όπως αναφέρεται και παραπάνω) οι εργαζόμενοι της

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

καλύπτουν λιγότερες ώρες. Συγκεκριμένως 22,725 άτομα X 24 μήνες X 166,67 ώρες μηνιαίως ανά εργαζόμενο μας δίνουν περίπου 91 χιλιάδες ώρες, οι οποίες είναι ολιγώτερες από τις συνολικές 94.724 ώρες που απαιτεί η Διακήρυξη. Αντιθέτως και με βάση τον εσφαλμένο υπολογισμό της η προσφεύγουσα προσπαθεί να πείσει ότι ο υπολογισμός θα έπρεπε να γίνει ως εξής : 22,725 αναγκαίοι εργαζόμενοι X 24 μήνες X 173,20 ώρες/μήνα = 94,463 ώρες. Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι, η προσφεύγουσα αντί του ορθού 4,33 στην σελίδα 17 αναγράφει λανθασμένα 4,345 στην προσπάθειά της να αυξήσει το αποτέλεσμα των υπολογισμών της προκειμένου να καλύψει τις ελάχιστες απαιτούμενες ώρες της Διακήρυξης.

13.Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 53 του ν. 4412/2016 « 1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρθρωνπροσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης....περιέχουν ιδίως:ε) την ακριβή περιγραφή του φυσικού αντικειμένου της σύμβασης ιε) .. τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στα άρθρα 86 και 87... ιζ) τους अपαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς... ιη) όλους τους ειδικούς και γενικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης, ιδίως δε την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 18 και τους όρους πληρωμής... »

14.Επειδή, σύμφωνα τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3514/1928, ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το από 8/13.12.1928 π.δ., όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του ν. 4558/1930 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 2655/1953, « ιδιωτικός υπάλληλος κατά την έννοια του παρόντος νόμου θεωρείται παν πρόσωπο κατά κύριον επάγγελμα ασχολούμενον επ' αντιμισθία, ανεξαρτήτως τρόπου πληρωμής, εις υπηρεσίαν ιδιωτικού καταστήματος, γραφείου ή εν γένει επιχειρήσεως ή οιασδήποτε εργασίας και παρέχον εργασίαν αποκλειστικής ή κατά κύριον χαρακτήρα μη σωματικήν. Δεν θεωρούνται ιδιωτικοί υπάλληλοι οι υπηρέται πάσης κατηγορίας, καθώς και παν εν γένει πρόσωπον, το οποίον χρησιμοποιείται εν τη παραγωγή αμέσως ως βιομηχανικός, βιοτεχνικός,

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

μεταλλευτικός ή γεωργικός εργάτης ή ως βοηθός ή μαθητευόμενος των εν λόγω κατηγοριών ή παρέχει υπηρετικές εν γένει υπηρεσίας».

15.Επειδή, σύμφωνα με την Δ.Α. 39/2004 «Για τους όρους αμοιβής εργασίας των Εργαζομένων στις Επιχειρήσεις Παροχής Υπηρεσιών όλης της χώρας», που κηρύχθηκε υποχρεωτική με την ΥΑ 13129/19.10.2004 (ΦΕΚ Β 1643/5.11.2004), καθιερώθηκε το 5νθήμερο -χωρίς μείωση μισθών αποδοχών για τις αναφερόμενες εκεί κατηγορίες των εργαζομένων. Ειδικότερα, σύμφωνα με άρθ. 1 «Πεδίο ισχύος» : « 1. Στην παρούσα υπάγονται οι εργαζόμενοι με σχέση εξαρτημένης εργασίας που απασχολούνται σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στους χώρους καθαρισμού κτιρίων και χώρων γενικά, και που έχουν τις παρακάτω ειδικότητες: γ. Βοηθητικό - τεχνικό προσωπικό (προσωπικό καθαριότητας - εισπράκτορες - αποθηκάριοι - κλητήρες - διανομείς)». Και περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθ. 4 «Εβδομάδα 5 ημερών» : «Καθιερώνεται για τους εργαζόμενους που υπάγονται στη ρύθμιση αυτή εβδομαδιαία εργασία πέντε ημερών, 8ώρου ημερησίας απασχόλησης και 40 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας.....» Σύμφωνα δε με το άρθ. 5 «Εφαρμογή θεσμικών όρων Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.» : «Οι θεσμικοί όροι της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. όπως ισχύει αποτελούν μέρος της παρούσας και ισχύουν και για τους μισθωτούς που υπάγονται σ' αυτή».

16.Επειδή, σύμφωνα με το άρθ. 3 παρ. 3 «Χρονικά Όρια Εργασίας» της ΕΓΣΣΕ 1975 που κυρώθηκε με τον ν. 133/1975: «3. Ωράρια εβδομαδιαίας εργασίας, ισχύοντα ή συμβατικώς εφαρμοζόμενα, ελάσσονα των 45 ωρών, δεν θίγονται διά της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας. Η εφαρμογή όμως εις τας περιπτώσεις ταύτας, συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) ημερών, διέπεται υπό των διατάξεων της παρούσης.» Και περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθ. 5 παρ. 1 της ΕΓΣΣΕ : « 1. Προκειμένου των επί μισθώ αμειβομένων μισθωτών, δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των, τα 6/25 του συμπεφωνημένου ή νόμιμου μισθού διαιρούνται δια του αριθμού 40. Δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των επί ημερομισθίω αμειβομένων μισθωτών, το ποσόν των 6 πλήρων (συμπεφωνημένων ή νομίμων) ημερομισθίων, διαιρείται ομοίως δια του αριθμού 40..... ».

17.Επειδή, σύμφωνα με την Δ.Α. 39/2004 «Για τους όρους αμοιβής εργασίας των Εργαζομένων στις Επιχειρήσεις Παροχής Υπηρεσιών όλης της χώρας», που κηρύχθηκε υποχρεωτική με την ΥΑ 13129/19.10.2004 (ΦΕΚ Β 1643/5.11.2004), καθιερώθηκε το 5ήμερο -χωρίς μείωση μισθών αποδοχών- για τις αναφερόμενες εκεί κατηγορίες των εργαζομένων. Ειδικότερα, σύμφωνα με άρθ. 1 «Πεδίο ισχύος»: «1. Στην παρούσα υπάγονται οι εργαζόμενοι με σχέση εξαρτημένης εργασίας που απασχολούνται σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στους χώρους [...]: φυλάξεως επιχειρήσεων, [...] και που έχουν τις παρακάτω ειδικότητες: [...] δ. Προσωπικό φύλαξης (φύλακες, νυκτοφύλακες, θυρωροί) [...]». Και περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθ. 4 «Εβδομάδα 5 ημερών»: «Καθιερώνεται για τους εργαζόμενους που υπάγονται στη ρύθμιση αυτή εβδομαδιαία εργασία πέντε ημερών, 8ώρου ημερησίας απασχόλησης και 40 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας [...]». Σύμφωνα δε με το άρθ. 5 «Εφαρμογή θεσμικών όρων Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.» : «Οι θεσμικοί όροι της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. όπως ισχύει αποτελούν μέρος της παρούσας και ισχύουν και για τους μισθωτούς που υπάγονται σ' αυτή.».

18.Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. οικ. 4241/127 (ΦΕΚ Β' 173/30.01.2019) Καθορισμός κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας [...] Τον καθορισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του ν. 4172/2013 (Α' 167), όπως ισχύει, του νόμιμου κατώτατου μισθού και του νόμιμου κατώτατου ημερομισθίου, για πλήρη απασχόληση, για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας, χωρίς ηλικιακή διάκριση, ως εξής: α) Για τους υπαλλήλους ο κατώτατος μισθός ορίζεται στα εξακόσια πενήντα ευρώ (650,00 €). β) Για τους εργατοτεχνίτες το κατώτατο ημερομίσθιο ορίζεται στα είκοσι εννέα ευρώ και τέσσερα λεπτά (29,04 €).

19.Επειδή, σύμφωνα με τη διακήρυξη ορίζεται «2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών...Θα δοθεί μια τελική τιμή , επί ποινή αποκλεισμού, που θα συμπεριλαμβάνει το συνολικό κόστος των υπηρεσιών των 2 τμημάτων για 2 έτη... Επί ποινή αποκλεισμού, ο προσφέρων θα επισυνάψει επιπρόσθετα στον (υπο)φάκελο “οικονομική προσφορά” την ανάλυση της οικονομικής του

προσφοράς σύμφωνα με το έντυπο του σχετικού Παραρτήματος III, καθώς και τη μεθοδολογία υπολογισμού της εργατοώρας και του συνόλου του εργατικού κόστους, ψηφιακά υπογεγραμμένη και επί ποινή αποκλεισμού. ...Η υπηρεσία διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από τους συμμετέχοντες στοιχεία απαραίτητα για την τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών, οι δε υποψήφιοι ανάδοχοι υποχρεούνται να παρέχουν αυτά εντός προθεσμίας πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημέρα που αυτά θα ζητηθούν. Η ευθύνη όμως για την ακρίβεια των αναφερομένων βαρύνει αποκλειστικά τον ανάδοχο. Το προσφερόμενο ωριαίο κόστος (με ανάλυση τρόπου υπολογισμού) είναι δεσμευτικό για τον ενδιαφερόμενο. Ο ανάδοχος υποχρεούται επί ποινή αποκλεισμού να τηρεί τις διατάξεις του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4144/2013. 1.Ειδικότερα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών φύλαξης να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Επιπροσθέτως οι συμμετέχοντες επί ποινή αποκλεισμού, επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Στο διοικητικό κόστος και αναλώσιμα συμπεριλαμβάνονται εκτός άλλων και καύσιμα, έκδοση εγγυητικών επιστολών. Θα δοθεί μια τελική τιμή που θα συμπεριλαμβάνει το συνολικό κόστος των υπηρεσιών δυο ετών. Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ.

Για την σύνταξη των οικονομικών προσφορών και την σύγκριση τους οι υποψήφιοι θα πρέπει να λάβουν υπόψη για κάθε έτος τις εξής αργίες: 25η Μαρτίου 1η Μαΐου, Η Δεύτερη μέρα του Πάσχα, 15η Αυγούστου 28η Οκτωβρίου, 25 Δεκεμβρίου 26 Δεκεμβρίου. Επίσης πρέπει οι συμμετέχοντες θα λάβουν υπόψη ότι ο υπεύθυνος ελέγχου εγκαταστάσεων της (Τμήμα 2 του ανωτέρου πίνακα), **θα απασχολείται 8 ώρες ημερησίως από Δευτέρα έως Παρασκευή, με καθαρό μηνιαίο μισθό 800,00€.** Για τον υπολογισμό της αμοιβής του υπευθύνου ελέγχου θα ληφθούν υπόψη και οι αργίες στις οποίες θα απασχολείται ο υπάλληλος. Σε περίπτωση δε, μη απασχόλησης του τις προαναφερόμενες ημέρες (αργίες) θα γίνεται αντίστοιχη μείωση της αμοιβής της αναδόχου (παρ. 5.1.2) Επισημαίνεται ότι ως ημερομηνία έναρξης της σύμβασης για τον υπολογισμό της οικονομικής προσφοράς, ορίζεται η 25/06/2021 καθώς επίσης και ότι ο αριθμός των απασχολούμενων κατά τις αργίες δεν θα μεταβάλλεται. Επιπροσθέτως κάθε προσφορά που δεν τηρεί τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας θα κρίνεται απαράδεκτη και θα απορρίπτεται.

2.4.6 Λόγοι απόρριψης προσφορών Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών) , 2.4.5. (Χρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) της παρούσας, β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης, γ) για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσας και το άρθρο 102 του ν. 4412/2016, δ) η οποία είναι εναλλακτική προσφορά 34 ε) η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλλει δύο ή περισσότερες προσφορές. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της παραγράφου 2.2.3.3 περ.γ της παρούσας (περ. γ΄ της παρ. 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016) και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων. ζ) η οποία είναι υπό αίρεση, η) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III. Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς Πίνακας Ανάλυσης Οικονομικής Προσφοράς

ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ Για τον Ηλεκτρονικό Ανοικτό Διαγωνισμό για την ανάδειξη αναδόχου για την παροχή υπηρεσιών φύλαξης στην ...

Επωνυμία Διαγωνιζόμενου:

α/α Ανάλυση Ποσό σε €

1. Κόστος Μισθοδοσίας (μηνιαίο)

α) Προϋπολογιζόμενο ποσό που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων.

β) Ασφαλιστικές εισφορές με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά.

2. Λοιπά κόστη (μηνιαία) (Ονοματίστε κατά περίπτωση) ...

6. Αριθμός απασχολούμενων ατόμων

7. Ημέρες και ώρες εργασίας

...* Οι υποψήφιοι σε ξεχωριστό πίνακα θα πρέπει να παρουσιάσουν βάσει του Ν. 3863/2010, άρθρο 68 («Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών») όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 22 του ν. 4144/13 (ΦΕΚ 88/τ.Α/18-4-2013), σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς τα κάτωθι στοιχεία:

1) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.

- 2) Της ημέρες και τις ώρες εργασίας.
- 3) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι (την οποία θα υποβάλλουν ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ στο σύστημα και θα προσκομίσουν σε αντίγραφο)
- 4) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. (Το εργατικό κόστος θα είναι σύμφωνα και με τις ώρες και το προσωπικό που έχουν δηλώσει οι υποψήφιοι ανάδοχοι. Το εργατικό κόστος θα πρέπει να υπολογισθεί στη βάση του συμβατικού ημερομισθίου που προβλέπεται από την οικεία Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασία (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.), τις ανάλογες προσαυξήσεις τους (οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες των προβλεπόμενων από την οικεία Κ.Σ.Σ.Ε.), τα επιδόματα κ.λπ.)
- 5) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά των αποδοχών.
- 6) Το ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους.
- 7) Το κόστος των αναλωσίμων
- 8) Το εργολαβικό τους κέρδος και
- 9) Τις νόμιμες, υπέρ Δημοσίου και τρίτων, κρατήσεις

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ & ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΑΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΒΑΡΔΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ: οι διαγωνιζόμενοι θα αναλύουν ξεχωριστά πώς προκύπτει το ποσό των μηνιαίων αποδοχών ανά εργαζόμενο στη κάθε βάρδια απασχόλησης, αναφέροντας αναλυτικά τις αποδοχές (ωρομίσθιο, προσαυξήσεις επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα, αδείας και αντικατάσταση αδείας) καθώς και τις αντίστοιχες εργοδοτικές εισφορές, ώστε να μπορεί να ελεγχθεί το εργατικό κόστος της οικονομικής προσφοράς τους.)

20.Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να

προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένου τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construction Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228 28, και απόφαση Medipac— Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54). Υπό αυτό το πρίσμα συνάγεται ότι η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον

αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεών του (Συμβάσεις Δημοσίων Έργων Χρ. Μητκίδης, 2009, σελ. 87 επ.). Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζομένου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. θ , σελ. 776).

21.Επειδή, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον δε η προσφορά υπολείπεται του ελαχίστου εργοδοτικού κόστους, απορρίπτεται κατά τα ως άνω και επιπροσθέτως επειδή παραβιάζονται οι αρχές προστασίας του ανόθευτου ανταγωνισμού, της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας. ΔΕΦ Αθ 236/213, 511/2013 και εκεί αναφερόμενη νομολογία του ΣτΕ, ΔΕΦ Αθ 427/2011, 512/2011). Σε κάθε περίπτωση, (ΔΕφΑθ. 325/2015, ΔΕφΘεσ. 226/2014, ΔΕφΑθ. 289/2014, ΕΑ ΣτΕ 155/2013, 297/2009, 1255/2009) οικονομικές προσφορές που δεν περιλαμβάνουν το απαιτούμενο από το νόμο ελάχιστο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, νόμιμα αποκλείονται από διαγωνισμούς. Ιδία δε όταν στους όρους της διακήρυξης προβλέπεται ότι είναι απορριπτέα οικονομική προσφορά, η οποία δεν καλύπτει το ελάχιστο εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, όπως το κόστος τούτο προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.). (πρβλ. Ε.Α. Σ.τ.Ε. 198.187/2013, 1272, 986./2010, 1259, 1255, 1069/2009, 1344/2008, 1090/2006).

22. Επειδή με τον 1^ο λόγο της προσφυγής ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μη νομίμως απορρίφθηκε η προσφορά του για το λόγο ότι υπολόγισε τον «καθαρό μηνιαίο μισθό» του υπεύθυνου ελέγχου εγκαταστάσεων της ... στα 800,00€, ως απαιτεί η διακήρυξη από το οποίο

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

ποσό ωστόσο δεν αφαιρέσει τον ΦΜΥ. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι υπήρχε ασάφεια στους όρους της διακήρυξης *μη δυνάμενη να ερμηνευθεί εις βάρος του και εν πάσει περιπτώσει η προσφορά του δεν υπολείπεται του νόμιμου εργατικού κόστους.*

Η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων καταφεύγει στην διάκριση των εννοιών μεταξύ πληρωτέων και καθαρών αποδοχών εκ των υστέρων, προκειμένου να δημιουργήσει τεχνητώς σύγχυση ώστε να στηρίξει τον αβάσιμο ισχυρισμό του. Άλλωστε εάν πίστευε ότι, ο σχετικός όρος της Διακήρυξης ήταν αόριστος, μπορούσε είτε να ζητήσει διευκρινίσεις, είτε να τον προσβάλλει μέσα στις νόμιμες προθεσμίες, πράγμα το οποίο δεν έκανε. Ομοίως ισχυρίζεται ότι από τον όρο 2.4.4. προβλέπεται επί ποινή αποκλεισμού ξεχωριστός υπολογισμός των κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, ανεξαρτήτως ποιόν βαρύνουν, διότι δεν γίνεται ουδεμία διάκριση στη Διακήρυξη, εάν αυτές βαρύνουν τον εργοδότη ή τον εργαζόμενο. Προφανώς δε ο ΦΜΥ αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, οπότε σύμφωνα με την Διακήρυξη έπρεπε να υπολογισθεί ξεχωριστά, η δε παράλειψη της προσφεύγουσας συνιστά νόμιμο λόγο αποκλεισμού.

23. Επειδή, η διακήρυξη ορίζει ρητά ότι ο υπεύθυνος ελέγχου εγκαταστάσεων της, **θα απασχολείται 8 ώρες ημερησίως από Δευτέρα έως Παρασκευή, με καθαρό μηνιαίο μισθό 800,00€.** Η προβληματική του ζητήματος έγκειται στο εάν ως καθαρός μηνιαίος μισθός νοείται : α) ο μικτός μισθός αφαιρούμενων μόνο των νομίμων εισφορών υπέρ οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης ή β) αφαιρούμενου και του φόρου μισθωτών υπηρεσιών. Εν προκειμένω, στο έντυπο Ε1 «Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος» πεδία 301/302 «Άθροισμα **καθαρών** ποσών από μισθούς/ημερομισθία..» συμπληρώνεται το ποσό στο οποίο έχουν αφαιρεθεί μόνο οι εισφορές για τα ασφαλιστικά ταμεία και όχι το ποσό του Φόρου, σύμφωνα με τις «Οδηγίες για τη Συμπλήρωση της Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων Φορολογικού Έτους 2021». Ορίζεται δε ειδικά ότι *«Καθαρό δε εισόδημα από μισθωτή εργασία είναι αυτό που απομένει μετά την αφαίρεση των εισφορών στα Ασφαλιστικά Ταμεία, που βαρύνουν πραγματικά τον μισθωτό ή συνταξιούχο. ΠΡΟΣΟΧΗ: Για τον*

υπολογισμό του καθαρού εισοδήματος δεν πρέπει να αφαιρέσετε το ποσό του φόρου και το ποσό έναντι της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν.4172/2013 που παρακρατήθηκε στις αποδοχές, ούτε τις κρατήσεις που έγιναν από τον μισθό για την εξόφληση στεγαστικού ή άλλου δανείου»<https://www....pdf> σελ. 30.

Ωστόσο, σύμφωνα με Αποφάσεις του Αρείου Πάγου, «ο μισθός από τον οποίο έχουν αφαιρεθεί οι ακαθάριστες (μικτές) αποδοχές είναι εκείνες στις οποίες περιλαμβάνονται και οι κατά νόμο υπέρ ασφαλιστικών οργανισμών εισφορές, (άρθρο 26 § 5 ν. 1846/1951) και ο φόρος μισθωτών υπηρεσιών, τις οποίες πρέπει ο εργοδότης να παρακρατεί από τις αποδοχές του μισθωτού», (βλ. μεταξύ άλλων Άρειος Πάγος 229/2021).

Επομένως, σε κάθε περίπτωση, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί ασάφειας είναι βάσιμοι και τούτο διότι ακόμη και εάν ήθελε υποτεθεί ότι ως καθαρός μισθός νοείται ο μισθός από τον οποίο έχει αφαιρεθεί και ο ΦΜΥ, η αναθέτουσα αρχή όφειλε να εκφραστεί εναργέστερα και να αναγράψει στη διακήρυξη «ΠΛΗΡΩΤΕΟΣ ΜΙΣΘΟΣ». Άλλωστε, και οι προσφορές έτερων προσφερόντων απορρίφθηκαν για αυτόν ή και για αυτό το λόγο, καθόσον ευλόγως εν προκειμένω ο προσφεύγων, εξέλαβε τον καθαρό μισθό με την φορολογική έννοια του όρου. Συνεπώς, γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, περί ασάφειας μη δυνάμενης νομίμως να άγει σε απόρριψη της προσφοράς του άνευ σχετικής κλήσης του προς διόρθωση της προσφοράς, απορριπτόμενων των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και τούτο διότι, η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεών του (βλ. σκ. 20 της παρούσας).

24. Επειδή με τον 2^ο λόγο της προσφυγής ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι μη νομίμως απορρίφθηκε η προσφορά του με την αιτιολογία ότι οι συνολικές εκ μέρους του υπολογισθείσες ώρες είναι κάτω των συνολικών απαιτούμενων ωρών της διακήρυξης, και τούτο διότι κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος υπολογισμοί της αναθέτουσας αρχής και τα σφάλματα που του αποδίδει στηρίζονται σε εσφαλμένη βάση Η αναθέτουσα αρχή

ισχυρίζεται ότι «22,725 άτομα X 24 μήνες X 166,67 ώρες μηνιαίως ανά εργαζόμενο μας δίνουν περίπου 91 χιλιάδες ώρες, οι οποίες είναι ολιγότερες από τις συνολικές 94.724 ώρες που απαιτεί η Διακήρυξη». Ομοίως με τις απόψεις της ισχυρίζεται ότι «με βάση τον εσφαλμένο υπολογισμό της η προσφεύγουσα προσπαθεί να πείσει ότι ο υπολογισμός θα έπρεπε να γίνει ως εξής : 22,725 αναγκαίοι εργαζόμενοι X 24 μήνες X 173,20 ώρες/μήνα = 94,463 ώρες»

25. Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3514/1928, ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το από 8/13.12.1928 π.δ., όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του ν. 4558/1930 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 2655/1953, «ιδιωτικός υπάλληλος κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου θεωρείται παν πρόσωπο κατά κύριον επάγγελμα ασχολούμενον επ' αντιμισθία, ανεξαρτήτως τρόπου πληρωμής, εις υπηρεσίαν ιδιωτικού καταστήματος, γραφείου ή εν γένει επιχειρήσεως ή οιασδήποτε εργασίας και παρέχον εργασίαν αποκλειστικής ή κατά κύριον χαρακτήρα μη σωματικήν. Δεν θεωρούνται ιδιωτικοί υπάλληλοι οι υπηρέται πάσης κατηγορίας, καθώς και παν εν γένει πρόσωπον, το οποίον χρησιμοποιείται εν τη παραγωγή αμέσως ως βιομηχανικός, βιοτεχνικός, μεταλλευτικός ή γεωργικός εργάτης ή ως βοηθός ή μαθητευόμενος των εν λόγω κατηγοριών ή παρέχει υπηρετικάς εν γένει υπηρεσίας».

Περαιτέρω, σύμφωνα με πάγια νομολογία, «η διάκριση του μισθωτού ως εργάτη ή υπαλλήλου εξαρτάται από το είδος, την φύση και την μορφή της παρεχόμενης εργασίας, δηλαδή, από στοιχεία καθαρώς αντικειμενικά τα οποία συγκροτούν το ουσιαστικό κριτήριο διάκρισης, και όχι από τον περιεχόμενο στη σύμβαση χαρακτηρισμό αυτού ή τον τρόπο της αμοιβής του. Εργασία δε εργάτη θεωρείται εκείνη που προέρχεται αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο από την καταβολή σωματικής ενέργειας, εργάτης δε είναι εκείνος του οποίου η εργασία συνίσταται, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, στη χρησιμοποίηση των σωματικών του δυνάμεων. Ενώ όταν η εργασία είναι προϊόν πνευματικής καταβολής, τότε και εφόσον ο εργαζόμενος έχει την κατάρτιση και εμπειρία θεωρητική μόρφωση και κατάρτιση για την εκτέλεση της συγκεκριμένης εργασίας που απαιτείται γι' αυτήν και την εκτελεί με υπευθυνότητα και

αναλαμβάνει πρωτοβουλίες με ανάληψη ευθύνης κατά την εκτέλεσή της, θεωρείται εργασία υπαλλήλου και εκείνοι που την ασκούν ανήκουν στην κατηγορία των ιδιωτικών υπαλλήλων. Έτσι, για τον χαρακτηρισμό προσώπου ως υπαλλήλου, απαιτείται και εξειδικευμένη εμπειρία, θεωρητική μόρφωση και ιδίως η ανάπτυξη πρωτοβουλίας και ανάληψη ευθύνης κατά την εκτέλεση της εργασίας, διότι μόνο όταν συντρέχουν αυτά τα στοιχεία κατά την εκτέλεση της εργασίας το πνευματικό στοιχείο υπερτερεί του σωματικού (ΑΠ 596/1996 ΕΕργΔ 1996, σελ. 919, ΜΠρΠατρ 915/2000 ΕΕργΔ 2001, σελ. 114, ΕφΘεσ/νίκης 1577/2003 ΑΡΜ 2003, σελ. 1141, ΑΠ 1437/2004, ΑΠ 637/2005, ΜΠρΘεσ/νίκης 15289/2007 ΕΕργΔ 2008, σελ. 781, ΜΠρΣαμ 262/2008 και εκεί αναφερόμενη νομολογία, ΑΠ 90/2009 ΔΕΕ 2009, σελ. 1391, ΑΠ 1405/2014, 90/2009, ΕφΘεσ/νίκης 1512/2015 ΑΡΜ 2015, σελ. 2113, ΕιρΝ.Ιωνίας 303/2015, ΔΕΕ 2016 σελ. 1121, ΑΠ 1266/2017).

Έτι περαιτέρω, σύμφωνα με την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας 2018-2020, οι εργαζόμενοι ως φύλακες αμείβονται με μηνιαίο μισθό, ως υπάλληλοι, ασκούντες πνευματική εργασία, και όχι ως εργατοτεχνίτες, ενώ σύμφωνα με την Υπουργική Απόφαση 4241/127/30-01-2019 (ΦΕΚ Β 173-30.01.2019) «Ο ελάχιστος νόμιμος μισθός ενός υπαλλήλου ανέρχεται στο ποσό των 650,00 € μηνιαίως (4241/127/2019 απόφαση της Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «περί καθορισμού κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες της χώρας» (ΦΕΚ Β' 173)).

26. Επειδή, καταρχήν η βάση των υπολογισμών του προσφεύγοντος είναι νόμιμη, ήτοι ο μηνιαίος μισθός ποσού ύψους 650,00 ευρώ. Παράλληλα ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν αναφέρει στην οικονομική προσφορά του ότι καθένας από τους εργαζομένους του θα απασχολείται 166,67 ώρες μηνιαίως γεγονός που εξέλαβε ως δεδομένο η αναθέτουσα αρχή, λόγω του ότι οι ώρες ασφάλισης ανά μήνα υπολογίσθηκαν σε 166,67 για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων.

Εν προκειμένω, οι μηνιαίες ώρες απασχόλησης ενός εκάστου υπαλλήλου, 8ωρης 5μερης απασχόλησης είναι 173,81 γεγονός που ουδείς αμφισβητεί, άλλωστε ρητά αναγράφει στην προσφορά του ότι οι ώρες απασχόλησης βάσει

Αριθμός απόφασης: Σ 589 /2022

της διακήρυξης είναι 94.724 (βλ. σελ. 6 από 8 της Οικονομικής Προσφοράς του), στοιχείο το οποίο αποδέχεται και η αναθέτουσα αρχή ως ορθό (βλ. Πρακτικό Αξιολόγησης Οικονομικής Προσφοράς σελ. 9) και όχι 90.00,48 ώρες. Επομένως, βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων ότι μη ορθά θεώρησε η αναθέτουσα αρχή ότι καθένας από τους εργαζομένους θα απασχολείται για 166,67 ώρες μηνιαίως με αποτέλεσμα να θεωρηθεί ότι έπρεπε να υπολογίσει στην προσφορά του εργατικό κόστος για 23,68 και όχι για 22,725 εργαζομένους ($94.724/(166,67*24)=23,68$ εργαζόμενοι). Συνεπώς, γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής.

27.Επειδή, γίνεται δεκτή η εισήγηση.

28.Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

29. Επειδή, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρα 363 παρ.5 του ν.4412/2016 και 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη κατά το σκεπτικό

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 20 Απριλίου 2022 και εκδόθηκε αυθημερόν στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Αικατερίνη Ζερβού

Η Γραμματέας

Ευαγγελία Πέτρου